

Sygn. akt IX U 1468/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania T. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22 września 2017 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. S. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1468/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 22 września 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu T. S. (S.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie jest wyższy od poprzednio ustalonego 315,17% Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 243,25%.

Ubezpieczony po sprecyzowania odwołania na rozprawie domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie najkorzystniejszego dla niego wariantu z art.110 bądź art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy wzięciu pod uwagę zarobków z lat 1973-1978.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od 5.11.1995r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1982-12/1987.. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 311,77% i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu do 17.01. 1996r.

(...). ubezpieczony złożył wniosek o ponowne przeliczenie podstawy wymiaru.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony pracował w KWK (...) od 14.09.1973 do 31.03.1975 jako młodszy elektromonter pz i od 1.04.1975 do przejścia na emeryturę jako samodzielny elektryk p.z.

Ubezpieczony pracował w systemie trzymianowym.

W 1973 jego wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 102zł za dniówkę Od 1.01.1975r -124 zł za dniówkę i od 1.04.1975r -148 zł za dniówkę .

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1974-1995r. z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za lata 1973-1978 w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach osobowych, pozostałe dokumenty płacowe, karty zasiłkowe, z uwzględnieniem przepisów branżowych, zeznań ubezpieczonego wynosi 252,96 %, a więc jest wyższy niż 250%.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), karty zasiłkowe k.13-17, dokumenty płacowe k.18-43, opinia biegłej z zakresu emerytur i rent G. S. k.95-107 a.s., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k.48)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia

podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłej z zakresu emerytur i rent G. S., która na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1973-1978, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 252,96% okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej od dnia złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od 1.09.2017r.

Zastrzeżenia organu rentowego do opinii biegłej okazały się bezprzedmiotowe, gdyż jak sam organ rentowy stwierdził wwpw i tak przekroczy 250% nawet przy pominięciu w odtworzonych wynagrodzeniach ubezpieczonego dodatku za pracę w niedziele i święta, za pracę w warunkach szkodliwych, dodatku nocnego i dodatku za II zmianę.

Zaznaczyć jednak należy, iż powszechnie wiadomo i z doświadczenia życiowego wynika, iż praca wykonywana w kopalniach była pracą prowadzoną w systemie zmianowym, stąd zdaniem Sądu zasadne jest zaliczenie ubezpieczonemu na wysokość wynagrodzenia dodatków wynikających z pracy w takim systemie.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.